

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2806/05
28.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Звездане Лутовац и Слободана Спасића, чланова већа, у правној ствари тужиоца "АА", против тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора, коју заступа Министарство одбране - Дирекција за имовинско-правне послове, Одељење у Београду, ради утврђења, решавајући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку Гж.број 705/05 од 8.6.2005. године, у седници већа одржаној 28.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Чачку Гж.број 705/05 од 8.6.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Горњем Милановцу П. број 811/04 од 11.4.2005. године у изреци под тачком 1. утврђено је да је тужилац власник пословног простора у приземљу зграде која се налази на к.п. број аа К.О. ББ и то продавнице број ВВ, површине 90 м² и продавнице број ГГ, површине 110,60 м², обе у Улици ДД. У изреци пресуде под тачком 2. одређено је да је тужени дужан да трпи да се на основу ове пресуде укњижи право својине на пословном простору из претходног става у корист тужиоца, док је у изреци под тачком 3. одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Решавајући по жалби туженог изјављене на напред наведену пресуду првостепеног суда, Окружни суд у Чачку је пресудом Гж. 705/05 од 8.6.2005. године одбио жалбу као неосновану а потврдио пресуду првостепеног суда.

Против наведене пресуде Окружног суда у Чачку тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битне повреде из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП, на које се указује у ревизији, јер су нижестепени судови о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку у овој парници дали довољно јасне, потпуне и правилне разлоге сагласне стању у списима и резултату изведених доказа, а нема ни других недостатака због којих се побијана пресуда не би могла правилно и законито испитати.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да су предметни локали током 1961. године изграђени од стране Предузећа "ЂЂ" као извођача радова а за потребе Предузећа "ЕЕ" као инвеститора. Након годину дана Предузеће "ЕЕ" је припојено Предузећу "АА", овде тужиоцу, што је и регистровано код Окружног привредног суда у Титовом Ужицу током 1962. године. Такође је код истог суда током 1962. године уписан и акт о оснивању наведених продавница под бројем ВВ и ГГ. Наведене локале тужилац је несметано користио, и нико му није оспоравао право коришћења и право својине на њима до покретања овог спора.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се према члану 385. став 3. ЗПП ревизијом не може побијати, нижестепени судови су и по становишту Врховног суда основано закључили да је тужилац власник предметних локала као правни следбеник бившег Предузећа "ЕЕ", те су правилно применили материјално право када су нашли да је тужбени захтев тужиоца основан.

Наиме, правни претходник тужиоца, а преко њега и тужилац стекао је право својине на предметним локалимa по основу грађења сходно одредби члана 21. Закона о основама својинско-правних односа, јер је његов правни претходник био инвеститор у њиховој изградњи за своје потребе, и припајањем тужиоцу исти су постала основано средство тужиоца. Наведеном законском одредбом предвиђено је да се по само закону стиче право својине, између осталог, и стварањем нове ствари, а у одредбама члана 22 истог Закона, предвиђено је да лице које од свог материјала својим радом изгради нову ствар стиче право својине на ту ствар.

Истицање у ревизији туженог да није на поуздан начин утврђено по коме основу је тужилац стекао право својине на спорним локалима не стоји јер из утврђеног чињеничног стања несумњиво произилази да грађење представља непосредну правну основу и начин стицања права власништва тужиоца на њима.

Са горе изнетих разлога, на основу члана 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа - судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

дц